

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Lvdovici Molinæ, E Societate Iesv Theologiæ Doctoris, &
Professoris, Commentaria, In primam D. Thomæ partem**

Molina, Luis de

Lugduni, 1622

Ex sacris Conciliis eade[m] veritas confirmatus. Membr. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73915)

euenirent, neque vlla esset libertas arbitrij, quorum A
côqueretur Dominus ac dicebat, *speculatus ut faceret*

Dan. 13.

Ad. 5.

Deliberatio etiam Sufannæ in angustiis positæ, qua
secum deliberans eligit potius incidere, ut Dani-
el. 13. habetur, luce clarius libertatē arbitrij ostēdit.
Actorum 5. Dixit Petrus ad Ananiam: *Nōne tibi*
manens manebat, & venundatum in tua erat potestate,
ut scilicet offerres, aut nō offerres pretium in com-
munes vsus. Apocal. 2. *Dedi illi tempus, ut peniten-*
tiam ageret, & non vult penitere à fornicatione sua.
Marci 13. comparat se Christus homini, qui peregrē B
profectus, reliquit domum suam, & dedit seruis suis
potestatem cuiusque operis.

Testimonia alia legito, si placet, apud Irenæum
4. libro aduersus hæreses cap. 71. & 72. vbi doctif-
simè ex Scripturis & rationibus libertatem arbitrij
demonstrat. Vide etiam Origenem 3. lib. Periar-
chon cap. 1. Augustinum de gratia & libero arbitrio
cap. 2. & lib. 2. de Actis cum Felice Manichæo c. 4.
& alios. Cui autem, quæ adductæ sunt, non suffi-
cient, quæ erunt satis? Vix enim video, quæ alia ver-
tias ex Scripturis sacris apertius innotescat.

MEMBRUM III.

Ex sacris Conciliis eadem veritas confirmatur.

Concilium
Bracharense.

Leo 9.

Conc. Con-
stantiense.

Leo 10.

Conc. Tri-
dent.

Definitiones deinde Ecclesiæ pro libertate ar-
bitrij asserenda subiiciendæ sunt. In Concilio
etenim Bracharensi 1. c. 9. & 10. & à Leone 1. epist.
91. quæ est ad Turibium Asturicenfem Episcopum
c. 11. damnatur error Priscilliani negantis libertatē
arbitrij, asserentisque animas & corpora humana fa-
talibus stellis esse stricta. Definitiones dūp. 1. dum
de fato esset sermo allata sunt. Leo 9. in epistola de-
cretali ad Petrum Antiochenum Episcopum (quæ
habetur in fine operum Leonis 1.) in explanatione
fidei Romanæ ita inquit: *Credo Deum prædeterminasse*
solum modo bona, præstitisse autem bona malæque. Gra-
tiam Dei præuenire, & subsequi hominem credo & præ-
stare, ita tamen ut liberum arbitriū rationali creatura
non denegem. Inter alios etiam articulos Vuiclessi in
Concilio Constantiensi sessio. 8. damnatos 27. affir-
mabatur: *Omnia de necessitate absoluta euenire.* Inter ar-
ticulos item Lutheri à Leone 10. damnatos in bulla
quadam, quæ habetur in 1. tomo Conciliorum post
Concilium Lateranense sub eodem Pontifice, tri-
gesimus sextus habebat. *Liberum arbitrium post pec-*
catum esse rem de solo titulo, & dum facit, quod in se
est, peccare mortaliter. In Concilio denique Trident.
sessio. 6. c. 1. definitur, *in hominibus post Adæ peccatum*
liberum arbitrium minime extinctum esse, licet viribus
sit attenuatum & inclinatum. Et Canone 5. habetur.
Si quis liberum hominis arbitrium post Adæ peccatum
amissum & extinctum esse dixerit, aut rem esse de solo
titulo, imò titulum sine re, signum denique à Satana
inuentum in Ecclesiā, anathema sit. Eadem libertas
arbitrij definitur Canone 4. & 6.

MEMBRUM IV.

Quod eadem circa liberum arbitrium concors
fuerit Patrum sententia.

D. Clemens
3. recog.

Postremò ostendendum est vnanimem Patrum
fuisse consensum circa liberum hominis arbi-
trium. In primis Clemens Petri discipulus 3. l. recog.
aduersus Simonem Magum, qui asseruerat nihil in

nostra esse potestate, sed omnia fatali necessitate
euenire, refert beatum Petrum in hunc modum re-
stitisse. *Quomodo ergo Deus iudicat secundam verita-*
tem unumquemque pro actibus suis, si agere aliquid in
potestate non habuit? Hoc si teneatur, conuulsa sunt om-
nia, frustra erit studium sectandi meliora, sed & iudices
seculi frustra legibus præstant, & puniunt eos, qui malè
agunt: non enim in sua potestate habuerunt, ut non pec-
carent. Vana erunt & iura populorum, quæ malis acti-
bis penas statuunt, miseri erunt & hi, qui seruam cum
labore iustitiam: beati verò illi, qui in deliciis positi, cum
luxuria & scelere viuimus, tyrannidem tenent. Secun-
dum hoc ergo, neque iustitia erit, neque bonitas, neq. vlla
virtus. Et ad dit: *Ego igitur dico, sui esse arbitrij hominē.*
Et infra: *Arbitrij potestas est sensus anima, habens virtu-*
tē qua possit ad quos velit actus inclinari. Hæc beatus
Petrus loco citato. Quibus Clemens refert Simo-
nem Magum D. Petro palmam victoriæ cum laude
tribuisse. Cū tamen hæretici nostri temporis ob-
cæcati in tanta luce persistant. Idem Clemens epist.
sua 3. quæ habetur 1. tom. Conciliorum. *Si quis sanè,*
inquit, audies sermonem veri Propheta (id est, Christi)
velit recipere, aut nolit, & amplecti onus eius, id est, ma-
data vitæ, habet in sua potestate. Liberi enim sumus ar-
bitrij. Nam si hoc esset, ut audientes ea iam non haberent
in potestate aliud facere, quam audierant, vis erat quædam
natura, per quam liberum non esset ad aliam migrare
sententiam. Aut si rursus ex audientibus nullus omnino
reciperet, & hoc nature vis erat, quæ vnum aliquid fieri
cogeret, & alteri parti non daret locū. Nunc autem quia
liberum est animo in quam velit partem declinare iudi-
cium suum, & quam probauerit eligere viam, constat
euidenter inesse hominibus arbitrij libertatem. Hæc ille.

Dionysius
Areop.

D. Iustinus
Martyr.

Iustinus Martyr, in Dialogo cum Tryphone ad-
uersus Iudæos. *Verum, inquit, ut cognoscebat præcla-*
rum ac honestum fieri, fecit esse potestatis sue ad bonas
istiusque actiones, & Angelos, & homines, consuetudine
tempus, ad quod bonū esset illos sui esse arbitrij & pot-
estatis intelligebat, quodque honestum ac rectū esse cogno-
scebat, & generalia & priuata iudicia faciebat, ita ta-
men, ut liberum arbitrium retineretur. Et ad finem
Dialogi ait: *Illud quoque antea docui, Deum non esse*
causam cur ij quorum peccata antea cognita sunt, suis
Angeli sue homines, improbi efficiantur, sed sua quisque
culpa tales sunt, qualis quisq. videbitur. Sed ne occasio-
nē haberetis hoc asseredi, Christū in cruce agi oportuisse,
E *aut etiam in genere vestro esse legis violatores neque ali-*
ter fieri potuisse, occupas paucis docui, Deū cum Angelos
& homines suum consilium sequi vellent, eos sui iuris at-
que arbitrij rectè facta, bonaque actiones facere voluisse,
cum ratione qua sciret ipsi à quo effecti sunt, cum antea
non essent: & cum lege, qua ab eo iudicentur, si secus, atq.
recta ratio præscribit, se gerant. Quod si verbum Dei
planè significat de nonnullis & Angelis & hominibus
sumptum iri supplicij, ipse quod improbos obstinato ani-
mo futuros eos prænoxiuit, hæc prædixit, non quod tales
eos efficeret, itaq. si omnes, qui misericordiam à Deo con-
sequi volum, superioris vitæ penitent, id præstare pos-
sunt, eosque beatos Scriptura appellat, &c. Et in Apolo-
gia prima, pro Christianis ad Senatū Romanum.

Quonia à principio, inquit, iam Angelorū genus, quam
hominum iudicij sui ac voluntatis Deus effecti, sure pro-
is, quæ scelerate fecerint penas in eterno igne soluent.
Omnis verò qui generati sunt, hac natura est, virtutē atq.
virtutem accipere posse. Neque enim quicquam horum
laude dignum esset, nisi vitæque in partem conuertere,
& quasi scelerare se possent. Hoc verò etiam declarant ij
homines, qui vbiq. & in ferendis legibus rationē rectam
ducent